DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 11 september 2001 *

I mål C-67/99,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R. Wainwright och P. Stancanelli, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Irland, företrätt av M.A. Buckley, i egenskap av ombud, biträdd av H.A. Whelehan, SC, och A.M. Collins, BL, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om att Irland inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114), genom att inte till kommissionen överlämna den fullständiga lista över områden som anges i artikel 4.1 första stycket i direktivet samt upplysningarna om dessa områden i enlighet med artikel 4.1 andra stycket i nämnda direktiv,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann (referent) samt domarna V. Skouris, R. Schintgen, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: P. Léger,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 18 januari 2001,

och efter att den 3 maj 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 25 februari 1999, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992

om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7, svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114, nedan kallat direktivet) genom att inte till kommissionen överlämna den fullständiga lista över områden som anges i artikel 4.1 första stycket i direktivet samt de upplysningar om varje område som krävs enligt artikel 4.1 andra stycket i nämnda direktiv.

Gemenskapsrätten

2 Enligt artikel 2 i direktivet har direktivet till syfte att bidra till att säkerställa den biologiska mångfalden genom bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter i medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av EG-fördraget.

3 I artikel 3.1 och 3.2 i direktivet föreskrivs följande:

"1. Ett sammanhängande europeiskt ekologiskt nät av särskilda bevarandeområden skall inrättas under beteckningen Natura 2000. Detta nät, som skall bestå av områden med de livsmiljötyper som finns förtecknade i bilaga 1 och habitat för de arter som finns förtecknade i bilaga 2, skall göra det möjligt att bibehålla eller i förekommande fall återställa en gynnsam bevarandestatus hos de berörda livsmiljötyperna och arterna i deras naturliga utbredningsområde.

Nätet Natura 2000 skall även omfatta de särskilda skyddsområden som medlemsstaterna har utsett i enlighet med direktiv 79/409/EEG.

2. Varje medlemsstat skall bidra till bildandet av Natura 2000 i en utsträckning som står i proportion till omfattningen på dess territorium av de livsmiljötyper och habitat för de arter som anges i punkt 1. Varje medlemsstat skall därför, i enlighet med artikel 4 och med beaktande av de mål som anges i punkt 1, utse områden till särskilda bevarandeområden."

4 Enligt artikel 1 j i direktivet avses med område ett geografiskt bestämt område vars utbredning är tydligt avgränsad. Enligt artikel 1 k i direktivet avses med område av gemenskapsintresse ett område som, i den biogeografiska region eller de biogeografiska regioner det tillhör, väsentligt bidrar till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos någon av livsmiljöerna i bilaga 1 eller någon av arterna i bilaga 2, och som också kan bidra väsentligt till att det i artikel 3 nämnda nätet "Natura 2000" blir sammanhängande, och som väsentligt bidrar till bibehållandet av den biologiska mångfalden inom den biogeografiska region eller de biogeografiska regioner som avses. Vad gäller djurarter som är spridda över stora ytor skall områdena av gemenskapsintresse motsvara de platser inom dessa arters naturliga utbredningsområde som innehåller de fysiska eller biologiska faktorer som är avgörande för arternas liv och fortplantning.

5 Det i artikel 4 i direktivet fastställda förfarandet för utseendet av särskilda bevarandeområden är uppdelat i fyra etapper. För det första skall varje medlemsstat föreslå en lista över områden och ange vilka livsmiljötyper i bilaga 1 och vilka på dess territorium inhemska arter i bilaga 2 som finns inom dessa områden (artikel 4.1). För det andra skall kommissionen utifrån medlemsstaternas listor och i samförstånd med varje medlemsstat upprätta ett utkast till en lista över områden av gemenskapsintresse (artikel 4.2 första och andra styckena). För det tredje skall listan över de områden som valts ut som områden av gemenskapsintresse antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 21 i direktivet (artikel 4.2 tredje stycket och artikel 4.3). För det fjärde skall medlemsstaterna utse områdena av gemenskapsintresse till särskilda bevarandeområden (artikel 4.4).

6 När det särskilt gäller den första etappen föreskrivs det i artikel 4.1 första stycket i direktivet att medlemsstaterna skall föreslå den lista över områden som där

nämns på grundval av de kriterier som anges i bilaga 3 (etapp 1) till direktivet och relevant vetenskaplig information.

7 I punkterna A och B i bilaga 3 (etapp 1) till direktivet räknas följande kriterier upp:

"A. *Kriterier för bedömning av området med avseende på en given livsmiljötyp i bilaga 1*

a) Livsmiljötypens representativitet på området.

b) Andel av området som är täckt av livsmiljötypen i förhållande till den totala yta inom det nationella territoriet som är täckt av livsmiljötypen.

c) Grad av bevarande och möjlighet till återställande av den berörda livsmiljötypens struktur och funktioner.

d) Global bedömning av områdets betydelse för bevarandet av den berörda livsmiljötypen.

B. *Kriterier för bedömning av området med avseende på en given art i bilaga 2*

a) Storlek och täthet hos den population av arten som finns på området i förhållande till de populationer som finns inom det nationella territoriet.

b) Grad av bevarande och möjlighet till återställande av de habitat som är viktiga för den berörda arten.

c) Grad av isolering hos den population som finns på området i förhållande till artens naturliga utbredningsområde.

d) Global bedömning av områdets betydelse för bevarandet av den berörda arten."

8 I enlighet med punkt C i bilaga 3 (etapp 1) till direktivet klassificerar medlemsstaterna, på grundval av de kriterier som finns i punkterna A och B i bilaga 3 (etapp 1), de områden som de på den nationella listan föreslår skall kunna utses till områden av gemenskapsintresse, efter deras betydelse för bevarandet av varje livsmiljötyp i bilaga 1 eller varje art i bilaga 2.

9 Enligt artikel 4.1 andra stycket i direktivet skall listan tillsammans med upplysningar om varje område överlämnas till kommissionen inom tre år efter anmälan av detta direktiv. Upplysningarna skall omfatta en karta över området, dess namn, läge och avgränsning samt de uppgifter som framkommit genom tillämpning av de kriterier som anges i bilaga 3 (etapp 1), och de skall lämnas på ett formulär som utarbetats av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 21 i direktivet (nedan kallat formuläret).

10 Direktivet anmäldes den 10 juni 1992, varför den frist inom vilken medlemsstaterna till kommissionen skulle överlämna listan på föreslagna områden tillsammans med upplysningar om varje område löpte ut den 11 juni 1995.

11 Formuläret kom att fastställas först genom kommissionens beslut 97/266/EG av den 18 december 1996 om ett formulär för upplysningar om områden som föreslagits som Natura 2000-områden (EGT L 107, 1997, s. 1). Detta beslut anmäldes till medlemsstaterna den 19 december 1996 och offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 24 april 1997.

Det administrativa förfarandet

12 Eftersom kommissionen från de irländska myndigheterna varken hade erhållit den fullständiga listan över områden i vilka det fanns sådana livsmiljötyper som anges i bilaga 1 och sådana inhemska arter som anges i bilaga 2 eller upplysningarna om dessa områden, och det inte heller förelåg några andra uppgifter genom vilka kommissionen kunde dra den slutsatsen att Irland vidtagit nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 4 i direktivet, anmodade kommissionen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i

artikel 169 i fördraget, den 24 april 1996 den irländska regeringen att inom två månader inkomma med yttranden beträffande denna fråga.

13 De irländska myndigheterna inkom den 28 april 1997 med en lista över 127 områden som täckte en yta om 5 530 km^2, vilka officiellt hade föreslagits som särskilda bevarandeområden och som innehöll prioriterade livsmiljötyper.

14 Med hänsyn till att formuläret inte var tillgängligt förrän den 19 december 1996 sände kommissionen den 11 juli 1997 en kompletterande formell underrättelse till den irländska regeringen. I denna underrättelse kritiserade kommissionen på nytt regeringen för att den varken inkommit med den fullständiga listan över områden eller upplysningar om dessa samt anmodade den att inom en månad inkomma med sina synpunkter beträffande överträdelsen av artikel 4.1 i direktivet. Kommissionen betonade särskilt nödvändigheten av att använda formuläret för att lämna de relevanta uppgifterna.

15 De irländska myndigheterna meddelade kommissionen i skrivelse av den 5 september 1997 att de hade för avsikt att tillämpa bestämmelserna i artikel 4.1 första stycket i direktivet genom att upprätta den erforderliga listan i tre delar. På den första skulle de områden tas upp där det fanns prioriterade livsmiljötyper, på den andra de områden där det fanns icke prioriterade livsmiljötyper och arter samt på den tredje havsområdena. De irländska myndigheterna preciserade att den lista som översänts den 28 april 1997, vilken utgjorde den första av dessa delar, inte var avsedd att ersätta eller upphäva nödvändigheten av att iaktta det formella tillvägagångssättet för att överlämna listan.

16 Eftersom kommissionen ansåg att den inte på grundval av den brevväxling som förevarit med de irländska myndigheterna kunde dra slutsatsen att Irland hade överlämnat en fullständig lista över de områden som innehöll de livsmiljötyper som anges i bilaga 1 och de inhemska arter som anges i bilaga 2 i direktivet samt

inkommit med upplysningar om dessa områden, riktade kommissionen i enlighet med artikel 169 i fördraget den 19 december 1997 ett motiverat yttrande till denna medlemsstat och anmodade den att efterkomma det motiverade yttrandet inom två månader från delgivningen av detsamma.

17 De irländska myndigheterna meddelade kommissionen genom skrivelse av den 23 februari 1998 att skälet till att listan över områdena och upplysningarna om desamma inte hade överlämnats berodde på förseningar som var kopplade till det offentliga samrådsförfarandet i Irland och att avsikten var att till kommissionen överlämna en lista i mitten av år 1998. Genom skrivelse av den 30 september 1998 överlämnade de irländska myndigheterna en första delvis slutgiltig lista med 39 områden som hade upprättats med tillämpning av artikel 4.1 i direktivet. Upplysningarna som hörde samman med de 39 områden som fanns i denna första delvis slutgiltiga lista hade överlämnats genom en särskild skrivelse av den 6 augusti 1998. Genom skrivelse av den 12 oktober 1998 översände de irländska myndigheterna en andra delvis slutgiltig lista med 9 områden som upprättats med tillämpning av artikel 4.1 i direktivet. Upplysningarna som hörde samman med områdena på denna andra lista hade överlämnats genom en särskild skrivelse av den 6 oktober 1998.

18 Kommissionen fann att den information som den erhållit inte var tillräcklig för att dra slutsatsen att Irlands överträdelse hade upphört och den beslutade därför att väcka föreliggande talan.

Upptagande till sakprövning

19 Den irländska regeringen har hävdat att talan skall avvisas i sin helhet. Enligt regeringen uppfyller inte det motiverade yttrandet de krav som uppställts i domstolens rättspraxis. Det finns nämligen ingen sammanhängande och detaljerad redogörelse för skälen till kommissionens uppfattning att Irland inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt fördraget.

20 Enligt regeringen tas inte samma skäl och anmärkningar upp i det nämnda yttrandet som i ansökan. I detta avseende har regeringen påstått att det i det motiverade yttrandet endast hävdas att Irland inte i tid har uppfyllt sina skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 4.1 i direktivet. Däremot nämns ingenting om de anmärkningar som framställts i ansökan, nämligen att Irland inte i sak skulle ha uppfyllt sina skyldigheter enligt denna bestämmelse.

21 I detta hänseende erinrar domstolen om att det motiverade yttrandet skall innehålla en sammanhängande och detaljerad redogörelse för skälen till kommissionens uppfattning att den berörda staten har åsidosatt en av de skyldigheter som åligger den enligt gemenskapsrätten (se särskilt dom av den 16 september 1997 i mål C-279/94, kommissionen mot Italien, REG 1997, s. I-4743, punkt 15).

22 Dessutom avgränsas föremålet för en talan som väcks med stöd av artikel 169 i fördraget genom det administrativa förfarande som avses i samma bestämmelse, och följaktligen måste kommissionens motiverade yttrande och talan grundas på samma anmärkningar (se särskilt domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 24).

23 Denna regel utgör dock inte hinder för kommissionen att i sin ansökan precisera sina ursprungliga anmärkningar under förutsättning att kommissionen inte ändrar föremålet för talan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 april 2000 i mål C-256/98, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-2487, punkterna 30 och 31).

24 Domstolen konstaterar att kommissionen i sitt motiverade yttrande har kritiserat Irland för att det varken har överlämnat den slutgiltiga och fullständiga listan

över de områden som kan utses till särskilda bevarandeområden eller inkommit med upplysningar om dessa områden, såsom det föreskrivs i artikel 4.1 första och andra styckena i direktivet. Kommissionen har i detta hänseende anfört att den vägledande och delvis slutgiltiga lista som de irländska myndigheterna överlämnat den 28 april 1997 inte kan anses utgöra en fullständig lista vare sig ur geografisk synvinkel eller såvitt avser de livsmiljöer och habitat för arter som borde omfattas av densamma samt att de upplysningar som lämnats angående de meddelade områdena inte rör alla de ifrågavarande områdena.

25 Kommissionen har i sin ansökan dragit samma slutsatser som i det motiverade yttrandet. Kommissionen har anfört att den av Irland föreslagna slutgiltiga och delvis slutgiltiga listan över områden mot bakgrund av vetenskapligt referensmaterial är bristfällig. Kommissionen har för det första preciserat att Irland inte har föreslagit några områden för 26 livsmiljöer av gemenskapsintresse. Av dessa livsmiljöer utgör sju sådana prioriterade livsmiljöer som förekommer i stor omfattning på Irlands territorium, nämligen kustlaguner, atlantiska urkalkade permanenta sanddyner (*Calluno-Ulicetea*), urkalkade permanenta sanddyner med *Empetrum nigrum*, aktiva högmossar, skogbevuxna mossar och skogar på de brittiska öarna med *Taxus baccata*. Irland har inte heller föreslagit områden för 20 arter av gemenskapsintresse, såsom *Rhinolophus hipposideros*, *Phoca vitulina*, *Alosa fallax*, *Geomalacus maculosus* och *Margaritifera margaritifera*, som Irland har betydande populationer av. För det andra har kommissionen uppgett att för vissa typer av livsmiljöer och vissa arter är antalet av Irland föreslagna slutgiltiga områden otillräckligt.

26 Domstolen finner att det för det första framgår av det ovannämnda att det motiverade yttrandet i förevarande fall uppfyller de krav som uppställts i domstolens rättspraxis, vilken det har erinrats om i punkt 21 i denna dom.

27 För det andra gör denna redogörelse det möjligt att dra den slutsatsen att kommissionen i sin ansökan inte har ändrat föremålet för talan, utan i stället har begränsat sig till att vidareutveckla den anmärkning som lämnats i det motiverade yttrandet, nämligen att det inte har överlämnats någon lista över alla de områden som kan utses till särskilda bevarandeområden, eftersom det inte har inkommit några precisa exempel som skulle kunna kompensera för de brister som de listor som Irland redan inlämnat är behäftade med.

28 Följaktligen skall Irlands yrkande om att talan inte skall tas upp till prövning lämnas utan bifall.

Prövning i sak

Den första grunden

29 Såvitt avser skyldigheten att överlämna en lista över de områden som anges i artikel 4.1 första stycket i direktivet, har kommissionen erinrat om att varje medlemsstat bidrar till bildandet av ett sammanhängande europeiskt ekologiskt nät i en utsträckning som står i proportion till förekomsten på deras respektive territorium av livsmiljöer och habitat för arter som anges i vardera av bilagorna 1 och 2 i direktivet. Artikel 4.1 i förening med bilaga 3 till direktivet visar att medlemsstaterna förfogar över ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för att välja de områden som skall föras upp på listan. Kommissionen har emellertid understrukit att medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning är underkastat följande tre villkor.

— Endast kriterier av vetenskaplig karaktär skall ligga till grund för valet av de områden som skall föreslås.

— De föreslagna områdena skall tillförsäkra en geografiskt enhetlig och representativ täckning av varje medlemsstats totala territorium för att därigenom kunna garantera att det nät som därigenom bildas blir samman-

hängande och väl avvägt. Den av medlemsstaten föreslagna listan skall sålunda spegla den ekologiska mångfalden (och, såvitt avser arterna, den genetiska mångfalden) av livsmiljöerna och av de arter som finns på medlemsstatens territorium.

— Listan skall vara fullständig, det vill säga varje medlemsstat skall föreslå ett antal områden som gör det möjligt att inkludera på ett tillräckligt representativt sätt alla de typer av livsmiljöer som anges i bilaga 1 samt alla de habitat för arter som anges i bilaga 2 i direktivet som finns på medlemsstatens territorium.

30 Vad avser den irländska nationella listan har kommissionen uppgett att vid den tidpunkt då den tidsfrist som uppställts i det motiverade yttrandet löpt ut, den 19 februari 1998, hade Irland överlämnat en lista över 207 områden. Denna lista var emellertid endast vägledande, och Irland hade vid den tidpunkt då kommissionen väckte talan vid domstolen, den 25 februari 1999, inte bekräftat denna vägledande lista utan endast överlämnat en delvis slutgiltig lista med 48 områden samt inkommit med upplysningar som hörde samman med dessa områden. Vid tidpunkten för förhandlingen, den 18 januari 2001, hade Irland överlämnat en lista över totalt 362 områden.

31 Kommissionen har anfört att den har väckt förevarande talan i syfte att få fastställt att den irländska nationella listan är uppenbart bristfällig, vilket innebär att det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna har tillerkänts har överskridits i stor omsträckning. En sådan brist är nämligen uppenbar, inte endast mot bakgrund av den situation som förelåg vid utgången av den tidsfrist som uppställts i det motiverade yttrandet; även listan över 362 områden kan ligga till grund för en rad anmärkningar. Den nationella irländska listan står således inte i överensstämmelse med de kriterier som nämns i artikel 4.1 jämförd med bilaga 3 till direktivet.

32 Den irländska regeringen har medgett att den vid utgången av den tidsfrist som fastställts i det motiverade yttrandet inte hade överlämnat någon lista över

områden som kunde utses till särskilda bevarandeområden. Regeringen har gjort gällande att denna försening beror på svårigheter av intern karaktär. För att kunna få befolkningens samtycke till de ambitiösa mål som uppställts i direktivet ansågs det nämligen nödvändigt att inleda ett omfattande samrådsförfarande med allmänheten. Regeringen har understrukit att de 362 områden som Irland officiellt har lämnat underrättelse om fram till januari 2001 är skyddade enligt irländsk lag, vilken går mycket längre än vad som krävs enligt direktivet.

33 Domstolen erinrar härvid om att, även om det framgår av de bestämmelser i artikel 4.1 i direktivet som reglerar förfarandet angående identifieringen av de områden som kan utses till bevarandeområden att medlemsstaterna förfogar över ett visst utrymme för skönsmässig bedömning när de lämnar sina förslag till områden, det faktum kvarstår att de, vilket kommissionen har påpekat, måste genomföra detta med beaktande av de kriterier som fastställts genom direktivet.

34 Det skall härvid erinras om att kommissionen, för att kunna upprätta ett utkast till en lista över områden av gemenskapsintresse som är sådan att det är möjligt att inrätta ett sammanhängande europeiskt ekologiskt nät av särskilda bevarandeområden, måste ha tillgång till en uttömmande inventering av de områden som på nationell nivå är av sådant ekologiskt intresse att de bidrar till att uppfylla den målsättning att bevara livsmiljöer samt vilda djur och växter som avses i direktivet. Inventeringen skall för detta ändamål upprättas på grundval av de kriterier som har angetts i bilaga 3 (etapp 1) till direktivet (dom av den 7 november 2000 i mål C-371/98, First Corporate Shipping, REG 2000, s. I-9235, punkt 22).

35 Det är för övrigt endast på detta sätt som det är möjligt att uppnå målet i artikel 3.1 första stycket i direktivet att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos de berörda livsmiljötyperna och habitaten för arterna i deras naturliga utbredningsområde, vilket kan ligga på båda sidorna av en eller flera av gemenskapens inre gränser. Det framgår nämligen av artikel 1 e och 1 i i direktivet, jämförd med artikel 2.1 i samma direktiv, att en livsmiljös eller en arts

gynnsamma bevarandestatus skall bedömas i förhållande till medlemsstaternas hela europeiska territorium som omfattas av fördraget (domen i det ovannämnda målet First Corporate Shipping, punkt 23).

36 Dessutom skall förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet. Domstolen skall således inte beakta senare förändringar (se särskilt dom av den 8 mars 2001 i mål C-266/99, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-2000, punkt 38).

37 Det är emellertid klarlagt att vid den tidpunkt då den tidsfrist som uppställts i det motiverade yttrandet löpte ut, den 19 februari 1998, var den nationella irländska lista som överlämnats till kommissionen bristfällig, och därmed har det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna förfogar över för att fastställa den lista över områden som anges i artikel 4.1 första stycket i direktivet överskridits väsentligt. I överensstämmelse med den rättspraxis som nämnts i föregående punkt i denna dom är de listor som överlämnats till kommissionen efter det att denna tidsfrist löpte ut inte relevanta för förevarande talan.

38 Det skall således fastställas att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet, genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen till kommissionen överlämna den lista över områden som anges i artikel 4.1 första stycket i direktivet.

Den andra grunden

39 Såvitt avser skyldigheten att överlämna de upplysningar som rör de områden som kan utses till bevarandeområden har den irländska regeringen medgett att den

inte inom den tidsfrist som fastställts i det motiverade yttrandet inkommit med dessa upplysningar. Regeringen har emellertid hävdat att, med hänsyn till att formuläret inte antogs förrän i december 1996 och till att kommissionen insisterat på att de berörda upplysningarna skulle översändas genom användandet av detta formulär, det inte har varit möjligt att genomföra detta omfattande arbete inom denna tidsfrist.

40 Kommissionen har hävdat att skyldigheten att inkomma med de upplysningar som rör områdena skulle ha uppfyllts före den 11 juni 1995. Även om man antar att vissa medlemsstater, som före den 11 juni 1995 haft tillgång till listan över områden liksom de relevanta upplysningarna, ville avvakta att formuläret antogs, skulle de efter det att underrättelsen om formuläret lämnats den 19 december 1996 snabbt ha kunnat föra in dessa uppgifter i formuläret och överlämna det till kommissionen.

41 Kommissionen har tillagt att eftersom det tog tid innan formuläret antogs förlängde kommissionen det administrativa förfarandet genom att den 11 juli 1997 till Irland sända en kompletterande underrättelse, alltså efter det att formuläret anmälts. Följaktligen var det fullt möjligt för de irländska myndigheterna att uppfylla sin skyldighet att överlämna upplysningar om respektive område. När den i det motiverade yttrandet fastställda tidsfristen löpte ut den 19 februari 1998 hade Irland till kommissionen inte skickat in de upplysningar som rörde de områden som skulle ha föreslagits.

42 Domstolen anser att det först bör preciseras att även om kommissionen till den irländska regeringen skickade en första formell underrättelse den 24 april 1996, det vill säga innan formuläret anmäldes, har kommissionen efter det att formuläret anmälts skickat en ny formell underrättelse till regeringen i vilken regeringen fick en ny tidsfrist inom vilken den skulle efterkomma artikel 4.1 andra stycket i direktivet.

43 Det skall därefter fastställas att så snart som direktivet hade anmälts, den 10 juni 1992, visste medlemsstaterna vilken typ av information det var nödvändigt att

samla in för att kunna överlämna denna inom tidsfristen om tre år räknat från och med den nämnda anmälan, eller den 11 juni 1995. De visste bland annat att denna information skulle lämnas på ett formulär när detta hade utarbetats av kommissionen. I artikel 4.1 andra stycket i direktivet preciseras uttryckligen att de upplysningar som skall överlämnas, på ett formulär som utarbetats av kommissionen, omfattar en karta över området, dess namn, läge och avgränsning samt de uppgifter som anges i bilaga 3 (etapp 1).

44 Följaktligen måste den tidsfrist som kommissionen gav den irländska regeringen för att uppfylla skyldigheten att på formuläret lämna upplysningarna rörande områdena, vilka regeringen borde haft tillgång till från och med den 11 juni 1995, anses vara rimlig. Denna regering har nämligen från och med den 19 december 1996, då formuläret anmäldes, till den 19 februari 1998, då den i det motiverade yttrandet fastställda tidsfristen löpte ut, haft mer än ett år på sig att uppfylla denna specifika skyldighet.

45 Eftersom den irländska regeringen har medgett att den vid utgången av den tidsfrist som fastställts i det motiverade yttrandet inte till kommissionen överlämnat upplysningar, på formuläret, om de områden som skulle ha föreslagits, kan det konstateras att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet, genom att inte inom den föreskrivna fristen till kommissionen ha överlämnat upplysningarna om områdena på den lista som anges i artikel 4.1 första stycket i detta direktiv, i enlighet med andra stycket i samma bestämmelse.

Rättegångskostnader

46 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Irland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Irland har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) **Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte inom den föreskrivna fristen till kommissionen ha överlämnat listan över områden som anges i artikel 4.1 första stycket i direktivet eller upplysningar om dessa områden i enlighet med artikel 4.1 andra stycket i samma direktiv.**

2) **Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Skouris Schintgen

Macken Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 september 2001.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen